

The Good News

mei/ juni 2011

Dood en opstanding van Christus

Wat is de werkelijke betekenis van de dood en opstanding van Jezus Christus in deze tijd? Op welke dag is Hij gestorven en op welke dag opgestaan? Wat heeft het te maken met ons als Christenen?

Het Pasen nadert en de meeste Christenen zien al uit naar de vrije dagen die erbij horen: Goede Vrijdag, Eerste en Tweede Paasdag. Op deze traditionele feestdagen worden het lijden, de dood en de opstanding van Jezus Christus herdacht. Hoewel men dat niet zou vermoeden gaat dat gepaard met veel heidense rituelen en symbolen die niet in de Bijbel staan! Voorbeeld hiervan zijn de paaseitjes en paashazen. Een nieuw fenomeen in dit alles zijn de paasbomen. Deze worden versierd met eitjes en afbeeldingen van haasjes hangend aan kleurige lintjes. Ook wordt de paasboom voorzien van verlichting. Al deze sfeer verrijkende attributen hebben niets, maar dan ook echt niets te maken met de bijbelse viering van Pasen. Pasen is afgeleid van het Hebreeuwse woord Pesach, ook wel Pascha genoemd. Op deze dag, de 14e dag van de eerste maand, werd een lam geslacht. De eerste keer dat melding van het Pascha wordt gemaakt, wordt duidelijk dat het bloed van het lammetje zorgde voor bescherming van het volk tegen de langstreckende Engel des Heren (Exodus 12:6-14).

God zei dat deze dag voor de Israëlieten een gedenkdag zou zijn: "Gij zult hem vieren als een feest voor de HERE; in uw geslachten zult

gij hem als een altoosdurende inzetting vieren" (vers 14).

De dag waarop de kruisiging van Christus plaatsvond was de 14e dag van de eerste maand van Gods kalender, dezelfde dag waarop de lammen voor het Pascha moesten worden gedood (Leviticus 23:5).

Johannes de Doper beaamde dat Christus Gods Lam was dat de zonde van de wereld wegneemt (Johannes 1:29). Paulus schreef later aan de gemeente te Korinthe: "Ook ons Pascha is voor ons geslacht, namelijk Christus" (I Korinthiërs 5:7, Statenvertaling). (Zie ook ons supplement van maart-april 2009.)

De 14e dag van de eerste maand van Gods kalender valt niet altijd op dezelfde wekelijkse dag. Deze dag varieert tussen 4 wekelijkse dagen en kan vallen op een maandag, woensdag, vrijdag of zaterdag.

Ofschoon Gods gebod om deze 14e dag te blijven vieren en gedenken als een altoosdurende inzetting werd deze Paschadag veranderd in 325 na Chr. in vaste dagen: Goede Vrijdag en het zondagse Pasen (voor meer informatie kunt u op wikipedia zoeken op het onderwerp: Pasen en Quartodecimanen).

Dit jaar valt de 14e van de eerste maand van Gods kalender (de Paschadag) op maandag 18 april.

In 31 na Chr., het jaar dat Christus werd gekruisigd, viel de Paschadag op woensdag(!) 25 april.

Christus voorspelde dat Hij drie dagen en drie nachten in het graf zou liggen als teken van het feit dat Hij de Messias is (Mattheüs 12: 38-40). Volgens de meest gangbare christelijke stroming werd Jezus Christus echter gekruisigd en begraven op een vrijdag: Goede Vrijdag. Tussen deze Goede Vrijdag en Paaszondag, tellend vanaf zonsondergang (het moment dat Christus werd begraven), zitten echter maar 1 dag en 2 nachten.

Dit klopt dus niet met hetgeen Jezus Christus over Zichzelf heeft geprofeteerd: dit kan maar tot 2 conclusies leiden: ofwel Jezus Christus is niet de beloofde Messias ofwel (en dat is de mening die United Church of God Holland aanhangt) Jezus Christus is niet op een vrijdag gekruisigd en begraven. Niet alleen paaseitje, paashaasjes en paasbomen wijken af van Gods duidelijke geboden, ook de zondagse Paasdag en Goede Vrijdag zijn niet door God geboden. Lees meer hierover (ook over de uitleg dat de zondagse Paasdag niet de dag is waarop Jezus Christus is opgestaan) in onze eerdere uitgaven van het Supplement van maart-april 2007 en maart-april 2009.

Zowel Jezus als de apostel Paulus

maakten duidelijk dat de viering van het Pascha door Christenen moet worden voortgezet. Jezus Zelf stelde nieuwe symbolen en gebruiken voor het Pascha in om Christenen belangrijke waarheden te leren over Hemzelf en over Gods voortgaande plan van behoud.

Betekenis voor Christenen

De dood en de opstanding van Christus heeft veel te betekenen voor mensen die God roept, met name ware Christenen die hun roeping en bekering serieus nemen.

De dood van Christus staat symbool voor onze doop en de opstanding staat symbool voor de nieuwigheid des levens na de (volwassen) doop door onderdompeling.

Onze Verlosser moest sterven, omdat dat de enige manier was waarop God onze zonden zou kunnen vergeven. De Bijbel vertelt ons dat zonde het overtreden van Gods wet van liefde is (I Johannes 3:4). Wij hebben allen gezondigd en “derven de heerlijkheid Gods” (Romeinen 3:23). Wij hebben ieder de doodstraf verdiend voor onze ongehoorzaamheid aan Gods geboden (Romeinen 5:12; 6:23). Paulus beschreef de grote liefde die Jezus Christus toonde door Zijn leven voor ons te geven (Romeinen 5:6-8). Allen zouden voor eeuwig veroordeeld zijn als niet op een of andere wijze de straf voor onze zonden door een perfecte Plaatsvervanger was ondergaan. Christus, die een volmaakt leven leidde als het smetteloze Lam van God, stierf in onze plaats. Zijn dood was de enig mogelijke substitutie van de onze.

Zijn goddelijke oorsprong maakt Zijn leven onnoemelijk veel meer waard dan al het leven tezamen (Johannes 1:1-18, Filippenzen 2:6, Kolossenzen 1:15-20). Door Zijn offer werd voor onze zonden betaald.

Volwassen doop

Van ons wordt verwacht dat wij ons bekeren en ons laten dopen. Maar hoe moeten we ons laten dopen en door wie?

Johannes de Doper koos een plaats

waar “veel water” was om hen te dopen die naar hem toe kwamen.

“Doch ook Johannes doopte, te Enon bij Salim, omdat daar veel water was, en de mensen kwamen daar en lieten zich dopen” (Johannes 3:23).

“Terstond nadat Jezus gedoopt was, steeg Hij op uit het water. En zie, de hemelen openden zich, en hij zag de Geest Gods nederdalen als een duif en op Hem komen” (Mattheüs 3:16). Merk op dat Johannes de Doper een plaats koos waar “veel water” was. Er staat: *“En Jezus kwam op uit het water toen Hij werd gedoopt.”*

Waarom is deze woordkeuze zo belangrijk? Het Griekse woord baptizo betekent “onderdompelen” of “onderdompelen in”.

Jezus gaf ons een voorbeeld van volledige onderdompeling in een plaats waar er “genoeg water” was om dit mogelijk te maken. Alle andere voorbeelden van dopen door de discipelen van Christus die in de Bijbel worden vermeld gebeurde volgens dit patroon. We lezen bijvoorbeeld in Handelingen 8:38: *“En hij liet de wagen stilhouden en beiden daalden af in het water, zowel Filipus als de kamerling, en hij doopte hem.”*

Er is in de Bijbel geen voorbeeld van een andere vorm van waterdoop. Het symbool van de doop, als het begraven van de oude mens, vereist een ceremonie die een ware begrafenis voorstelt. Door de volwassendoop door onderdompeling na berouw en bekering van onze zonden gaan ook wij symbolisch dood en begraven wij onze vroegere zondige levenswijze in een watergraf. Dat is waarom de onderdompeling (symbolische begrafenis) als de juiste wijze voor de doop wordt gezien. *“... Of weet gij niet, dat wij allen, die in Christus Jezus gedoopt zijn, in zijn dood gedoopt zijn?”* (Romeinen 6:3).

Alleen een doop door onderdompeling voldoet aan dit symbolische vereiste. Daarom zouden ook wij naar het voorbeeld van onze Verlosser volledig in water moeten worden ondergedompeld als wij worden gedoopt, zodat wij op symbolische

wijze onze oude mens begraven in een watergraf.

Dat is ook de reden waarom de doop bij volle bewustzijn van de waarheid omtrent Christus als Verlosser en Gods Lam en na bekering van zonden dient te geschieden. Een doop die niet op deze basis is gestoeld dient eigenlijk opnieuw plaats te vinden. De doop is een symbolische begrafenisceremonie - door Jezus Zelf geboden - waardoor wij Zijn dood als offer voor onze zonden aanvaarden. *“Want vóór alle dingen heb ik u overgegeven,” schreef Paulus, “hetgeen ik zelf ontvangen heb: Christus is gestorven voor onze zonden, naar de Schriften, en Hij is begraven en ten derden dage opgewekt, naar de Schriften”* (1 Korinthiërs 15:3, 4). Door de ceremonie van de doop worden wij op symbolische wijze verenigd met Christus in de dood. *“Want indien wij samengegroeid zijn met hetgeen gelijk is aan Zijn dood, zullen wij het ook zijn (met hetgeen gelijk is) aan Zijn opstanding; dit weten wij immers, dat onze oude mens medegekruisigd is, opdat aan het lichaam der zonde zijn kracht zou ontnomen worden en wij niet langer slaven der zonde zouden zijn”* (Romeinen 6:5, 6).

Na de doop komen wij weer uit het water om een beter leven te leiden in Christus.

Nieuwigheid des levens

Christus stierf in onze plaats opdat wij voor eeuwig met Hem zouden kunnen leven. Wij kunnen dan niet langer leven volgens onze eigen begeerten. We worden Gods vrijgekochte bezit: *“gekocht en betaald”* (I Korinthiërs 6:19-20).

“Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is door de majesteit des Vaders, zo ook wij in nieuwigheid des levens zouden wandelen” (Romeinen 6:4).

“Zo moet het ook voor u vaststaan, dat gij wèl dood zijt voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus. Laat dan de zonde niet langer als koning heersen in uw sterfelijk

lichaam, zodat gij aan zijn begeerten zoudt gehoorzamen, en stelt uw leden niet langer als wapenen der ongerechtigheid ten dienste van de zonde, maar stelt u ten dienste van God, als mensen, die dood zijn geweest, maar thans leven, en stelt uw leden als wapenen der gerechtigheid ten dienste van God”“ (verzen 11-13).

Doop betekent het eind van een leven van zondige gewoonten en het begin van een nieuw leven toegewijd aan rechtvaardigheid. *“... Want de genade Gods is verschenen, heilbrengend voor alle mensen, om ons op te voeden, zodat wij, de goddeloosheid en wereldse begeerten verzakende, bezadigd, rechtvaardig en godvruchtig in deze wereld leven, verwachtende de zalige hoop en de verschijning der heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Christus Jezus, Die Zich voor ons heeft gegeven om ons vrij te maken van alle ongerechtigheid, en voor Zich te reinigen een eigen volk, volijverig in goede werken”* (Titus 2:11-14).

De verantwoordelijkheid van een Christen omvat ook het leiden van een verantwoordelijk leven dat volledig is gebaseerd op Gods woord: *“Maar Hij antwoordde en zeide: Er staat geschreven: Niet alleen van brood zal de mens leven, maar van alle woord, dat uit de mond Gods uitgaat”* (Mattheüs 4:4).

Petrus en de apostelen beaamden dat zij God meer moesten gehoorzamen dan mensen.

“Maar Petrus en de apostelen antwoordden en zeiden: Men moet Gode meer gehoorzamen dan de mensen” (Handelingen 5:29; vergelijk 2 Korinthiërs 10:35).

De leer van de volledige Bijbel - zowel het Oude als het Nieuwe Testament - is onze gids van het leven geworden. Het Nieuwe Testament legt uit hoe wij het Oude Testament moeten toepassen onder het Nieuwe Verbond. De nadruk van het Nieuwe Verbond is op de juiste implementatie van de geest van Gods wet.

We kunnen niet langer meer leven zoals we maar willen en de instruc-

ties van God negeren. Jezus maakte dit overduidelijk: *“Niet een ieder, die tot Mij zegt: ‘Here, Here’, zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan, maar wie doet de wil mijns Vaders, die in de hemelen is. Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: ‘Here, Here, hebben wij niet in uw naam geprofeteerd en in uw naam boze geesten uitgedreven en in uw naam vele krachten gedaan?’ En dan zal Ik hun openlijk zeggen: ‘Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij werkers der wetteloosheid’”* (Mattheüs 7:21-23). Wij moeten wettelijk ofwel volgens de wet leven, niet wetteloos! De doop is derhalve voor degenen die volwassen genoeg zijn om de betekenis van berouw, bekering en de doop te begrijpen en te geloven. Behalve voor sommigen in hun late tienerjaren zijn de meeste kinderen niet oud en wijs genoeg om te evalueren waarom zij zondigen. Zij zijn eenvoudigweg nog niet rijp genoeg om hun eigen natuur te begrijpen en wat er verkeerd aan is.

Kinderen zijn kostbaar voor God. Jezus nam kleine kinderen in Zijn armen en zegende hen (Marcus 10:13-16). Maar in elk specifiek voorbeeld van de doop dat in de Bijbel wordt vermeld zien wij dat zij die worden gedoopt oud en volwassen genoeg waren om berouw, doop en de ernst van hun beloften te begrijpen. Alleen zij die volwassen genoeg zijn om de vruchten van berouw en bekering te produceren zouden moeten worden gedoopt.

Soms kan het dus noodzakelijk of wenselijk zijn om volwassenen opnieuw te dopen.

Vandaag de dag zijn vele mensen gedoopt die nooit hebben begrepen wat zonde is of wat echt berouw impliceert. Ook zij zouden opnieuw moeten worden gedoopt om de Geest van God te ontvangen en bekeerd te worden.

Handenoplegging

Bij de doop leggen we ons leven in de handen van God. Maar zelf bezitten wij noch de kracht noch het geloof om die verplichting te houden

zoals we zouden moeten doen.

Wij hebben enorme behoefte aan goddelijke kracht om ons te helpen bij het vervullen van Gods prachtige roeping. Die sterkte komt als een gave van God: *“maar gij zult kracht ontvangen, wanneer de heilige Geest over u komt, ...”* (Handelingen 1:8). Dit zei Jezus Christus.

Ook de apostel Paulus beaamde dit: *“... want God is het, die om zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt”* (Filippenzen 2:13). Hij schreef ook, met groot vertrouwen, *“Ik vermag alle dingen in Hem, die mij kracht geeft”* (Filippenzen 4:13).

Hoe krijgt men eigenlijk Gods Heilige Geest?

De apostel Petrus geeft het antwoord: *“En Petrus antwoordde hun: Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des heiligen Geestes ontvangen”* (Handelingen 2:38).

Maar wat moet er volgens de Bijbel eerst gebeuren?

“Toen nu de apostelen te Jeruzalem hoorden, dat Samaria het woord Gods had aanvaard, zonden zij tot hen Petrus en Johannes, die, daar aangekomen, voor hen baden, dat zij de heilige Geest mochten ontvangen. Want deze was nog over niemand van hen gekomen, maar zij waren alleen gedoopt in de naam van de Here Jezus. Toen legden zij hun de handen op en zij ontvingen de heilige Geest” (Handelingen 8:14-17).

Voorbeelden in de Bijbel laten zien dat God normaal gesproken de Heilige Geest geeft aan hen die worden gedoopt wanneer ware dienaren van Christus voor hen bidden en zij hun handen op hen leggen (Handelingen 8:14-17; 19:5,6). In Hebrëeën 6:1-2 wordt *“de handenoplegging”* vermeld tezamen met de *“eerste beginselen van de leer over Christus”* die het doctrinaire fundament van de leer van de kerk vormen - hetgeen laat zien dat het een procedure is die wij nog steeds zouden moeten uitoefenen.

Dus na berouw en bekering en de volwassendoop door onderdompeling volgt de handoplegging.

Doop, maar wanneer?

Hoe spoedig werd Paulus gedoopt nadat God hem riep?

“En nu, wat aarzelt gij nog? Sta op, laat u dopen en uw zonden afwassen, onder aanroeping van Zijn naam” (Handelingen 22:16).

Nadat Christus aan Paulus verscheen op de weg naar Damascus, stuurde Hij een mens genaamd Ananias naar Paulus die de woorden van dit vers sprak zodat Paulus zijn gezichtsvermogen zou kunnen terugkrijgen, gedoopt zou worden en vervuld zou worden met de Heilige Geest (Handelingen 9:17,18). Paulus werd onmiddellijk gedoopt.

Soms stellen de mensen de doop uit, omdat zij denken dat zij eerst volmaakt moeten worden. Anderen denken dat zij nog niet genoeg hebben geleerd. Maar dergelijke redeneringen zijn onjuist. De Bijbel registreert vele voorbeelden van mensen die, toen zij de waarheid van God uitgelegd kregen, de noodzaak om gedoopt te worden onmiddellijk inzagen (Handelingen 2:41; 8:12, 26-38; 16:30,33; 18:8).

Gedoopt worden en de Heilige Geest ontvangen zijn het begin van het nieuwe leven in Christus. Wij zouden zo spoedig mogelijk nadat we ons bekeerd hebben gedoopt moeten worden. Zodra wij begrijpen dat onze vorige manier van leven moet worden veranderd en wij oprecht willen veranderen, moeten wij de hulp van God ontvangen om door te gaan. Wij ontvangen die hulp door te worden gedoopt en door handoplegging om Zijn Geest te ontvangen.

Advies over de doop

Wie zouden wij om advies moeten vragen voor de doop?

“Hoe zullen zij dan Hem aanroepen, in wie zij niet geloofd hebben? Hoe geloven in Hem, van wie zij niet gehoord hebben? Hoe horen zonder prediker? En hoe zal men prediken zonder gezonden te zijn? Gelijk

geschreven staat: Hoe liefelijk zijn de voeten van hen, die een goede boodschap brengen” (Romeinen 10:14-15).

Aangezien de doop één van de meeste belangrijke beslissingen is die wij ooit in dit leven kunnen nemen, zouden wij zeker een ware dienaar van God om advies moeten vragen die trouw al Gods geboden onderwijst en gehoorzaamt en het onderwijs van de Bijbel correct begrijpt.

Gods wil ten ensign van Gods feestdagen

Men dient zich bij het vieren van Pasen/Pesach/Pascha te verblijden in de verlossing die Jezus Christus mogelijk heeft gemaakt.

Zoeken wat Gods wil is met betrekking tot Gods feestdagen en zich niet inlaten met heidense gebruiken, zeker niet op onbijbelse feestdagen gedurende deze belangrijke herdenking. Door de kracht van de Heilige Geest schrijft God Zijn wetten in onze harten en ons verstand. Daardoor is het voor ons mogelijk gemaakt om Zijn wil te begrijpen en Zijn wetten uit te voeren (Hebreeën 10:15-16; Ezechiël 36:26-27). Petrus schreef het volgende: *“Voegt u, als gehoorzame kinderen, niet naar de begeerten uit de tijd uwer onwetendheid, maar gelijk Hij, die u geroepen heeft, heilig is, wordt zo ook gijzelf heilig in al uw wandel”* (1 Petrus 1:14-15).

Wij zijn door het geloof in Jezus Christus kinderen Gods, mede-erfgenamen van Jezus Christus (Romeinen 8:14-19) en zijn met Hem bekleed. *“Want gij zijt allen zonen van God, door het geloof, in Christus Jezus. Want gij allen, die in Christus gedoopt zijt, hebt u met Christus bekleed”* (Galaten 3:26-27).

Als ons verstand en ons hart door de Heilige Geest worden vernieuwd, hebben wij *“Christus aangedaan.”* Paulus beschrijft deze enorme verandering in ons hart en ons verstand als Jezus Christus die in ons leeft. Wij hebben *“uitgedaan (begraven in het watergraf) . . . de oude mens met zijn werken”* en *“aangedaan . . . de nieuwe mens.”* Wij worden *“ver-*

nieuwd” in kennis en in de geest van ons verstand. Als kinderen van God worden wij *“in Christus”* een nieuw schepsel. God zet ons in Zijn eigen familie — als Zijn zonen en dochters (2 Korintiërs 6:18).

Dat is de symboliek van Christus dood en opstanding: *‘we begraven onze oude ik en we staan op met Christus als kinderen Gods om heilig en onberispelijk de resterende tijd van ons leven door te brengen.* God voorziet ons van Zijn heilige Geest en kracht om ons te helpen slagen.

“Doet dan aan, als door God uitverkoren heiligen en geliefden, innerlijke ontferming, goedheid, nederigheid, zachtmoedigheid en geduld. Verdraagt elkander en vergeeft elkander, indien de een tegen de ander een grief heeft; gelijk ook de Here u vergeven heeft, doet ook gij evenzo. En doet bij dit alles de liefde aan, als de band der volmaaktheid” (Kolossenzen 3:12-14).

God is vastberaden om in ons Zijn eigen goddelijke natuur tot stand te brengen (2 Petrus 1:4). *“Hem [Christus], die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem”* (2 Korintiërs 5:21).

Gods plan is om vele zonen en dochteren tot heerlijkheid te brengen (Hebreeën 2:8). Heerlijkheid betekent een lichaam als dat van Christus vol goddelijke glorie.

“Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen. Maar wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen zijn . . .” (1 Johannes 3:2).

Kennis van Gods plan voor ons zou ons moeten inspireren om onze harten en motieven te zuiveren en afstand te doen van alle heidense praktijken en wereldse feestdagen.

Bestel voor meer informatie ons gratis boekje:
- Gods Plan volgens Zijn Heilige Dagen. Of volg op Internet onze Bijbelcursus Les 8: